

v Radějově 25.8.2014

Vážený pane řediteli,

pomalou končí léto a i na naši restaurační zahrádku se začínají opírat podzimní barvy. Je to už skoro měsíc od zajímavé návštěvy v naší restauraci, pořád na ni myslím a dodnes jsem neuměla formulovat tu atmosféru, kterou ve mně návštěva handicapovaných chlapců Vašeho ústavu zanechala.

Snad to nebylo ani sluníčko, co tehdy rozzářilo celou letní zahrádku, snad to byly plavé vlasy tří žen, které přivezly ke stolům vozíčky se třemi chlapci z Vašeho ústavu. S velkou péčí se staraly o svoje svěřence a na celé zahrádce najednou všichni hosté jakoby ožili.

Přijeli k nám cíleně, přijeli se podívat na naše holandská kůzlátka. Bylo vidět, že pro chlapce to byl opravdu zážitek, krmit kozlíky a nechat si je vyskočit na klín. Já jsem zase s velkým obdivem sledovala tři ženy, které podstoupily pro radost chlapcům tak strastiplnou cestu z Kyjova do Radějova autobusem. Když si uvědomím, že musely ve Strážnici přestupovat, vyvážet tři vozíky a zase je nakládat, musím přiznat, že si jejich práce opravdu vážím.

Celá návštěva v konečném důsledku navodila příjemnou atmosféru pro všechny hosty, kteří se k nám v tu dobu přišli občerstvit. Myslím, že každý z nás si v tu chvíli uvědomil toho daru zdraví, jakého se dostalo nám a jiným ne.

Vážený pane řediteli, velmi si vážím práce, kterou vy a Vaše kolegyně vykonáváte a děkuji jim i chlapcům za jejich návštěvu.

Kdykoliv nás navštívíte, budete u nás vítáni.

Radomíra Mokrá
restaurace Radějův dvůr

